

סוכן מדיח או סוכן סמוי במשפט הפלילי

סוכן מדיח הוגדר על ידי בית המשפט כ"רע הכרחי" למלחמה בפשע. עם זאת, נקבע כי דרך פעולה זו צריכה להיות חריגה ויש להפעילה רק במקרים קיצוניים עליהם נעמוד במאמר זה.

טענת סוכן מדיח מתייחסת למצב בו מופעל סוכן סמוי על ידי המשטרה. אותו סוכן מביא אדם לידי ביצוע עבירה, אם על ידי שכנוע ואם על ידי מתן הזדמנות ביצוע בלבד. ניתן לטעון כי מדובר במצב בו לולא התערבות הרשות לא הייתה מתבצעת העבירה ואותו אדם לא היה עומד בפני אישום. החשש הוא שסוכנים אלה ידחו לדבר עבירה אזרח מן השורה שבמצב דברים רגיל לא היה מבצע את העבירה.

הפעלתם של סוכני משטרה סמויים הוגדר על ידי בית המשפט כ"רע הכרחי" במלחמה בפשע. עם זאת, הודגש כי יש להציב גבולות סבירים לשימוש באמצעי זה. גבולות אלה ככל שצוינו בפסיקה ישמשו לביסוס טענת הגנה מן הצדק- מקום בו נחצו הגבולות. העקרונות העומדים בבסיס טענה מסוג זה הם האינטרס הציבורי בדמות אמון ברשויות האכיפה ובניהול הליך פלילי הוגן, לצידו האינטרס הפרטי של הנאשם בדמות הזכות להליך הוגן. לצידם עומד עיקרון יסוד במשפט הפלילי- עיקרון האשמה.

בית המשפט קבע כי בנסיבות מסוימות השימוש בסוכן מדיח הוא ראוי, בנסיבות אחרות הוא פסול ונפסד אך בכל מקרה אין לכך משמעות לקביעת אחריות פלילית אלא רק לעניין **גזר הדין**.

יחד עם זאת, בע"פ 1224/07, בית המשפט העליון העלה את האפשרות שטענת סוכן מדיח עשויה להיכלל כחלק **מדוקטרינת ההגנה מן הצדק** במשפט הפלילי, ומשכך יוצא כי אם תשתרש תפיסה זו הרי שטענה זו תוכל להביא לביטול כתב אישום ולא רק להקלה בעונש כפי שמקובל כיום.